

El rei emèrit i la calor del mes de maig

Article d'opinió de Josep Manel Fondevila Tolo

Joan Carles I, a Sansetxo | Europa Press

[despiece]Senyor director,
[nointext]

El temps passa de pressa. ¿Qui diria que aviat farà dos anys que el rei emèrit marxava, per la ruta gallega, a destí desconegut? ¿Qui diria que al mes de maig, en ple període de declaracions de renda, tornaria per aquesta mateixa ruta gallega?

Els programes del temps ens informaven que la canícula d'aquests dies era pròpia de ple estiu, no del mes de maig. ¿Què faran a Lleida si el canvi climàtic fa aquestes jugades i ni els refranys tenen valor quan diuen *Al juliol, ni dona ni cargol*? (que com que es pot considerar antic i sexista es podria adaptar als temps amb *Al juliol, ni sexe ni cargol*).

El rei emèrit, com aquell que no ha trencat mai un plat, ha sortit amb la seva: ha vingut a Espanya, a demostrar tot el seu poder, ara que és una persona lliure de càrregues (fiscals) perquè, segons diuen, TOT ha prescrit.

El cap de setmana ha estat llarg, com aquell que diu, el rei ha fet més que setmana anglesa. Com que ha estat un cap de setmana molt atapeït (congrés del PP i entronització d'Ayuso, derrota de les reines a Torí i dels destronats al Camp Nou, la verola del mico, sembla ser que una trobada feixista al Pirineu, preparació de Davos, les negociacions a quatre bandes sobre la llengua a l'escola, Villarejo al FAQs i un munt de feina per corregir d'un professor de secundària a final de

curs a punt per fer vaga per mantenir el pols amb el Departament d'Educació més progressista que mai) no he pogut seguir amb prou dedicació *la visita reial privada*.

Sembla ser que *el motiu* de la visita era participar en una regata a l'exclúsiu Sanxenxo. També sembla ser que Elena va ser l'encarregada de donar la benvinguda al visitant i després l'amic Campos el va dur a casa seva. Les condicions físiques de l'emèrit no li han permès pujar al Bribón a competir i ha hagut de seguir la regata des d'una llanxa amb nom de Cristina; tot podria ser casualitat, o no.

La classe política, com a les corrides de toros: *división de opiniones*. L'esquerra demanant explicacions i la dreta parlant de llibertats. Una de les declaracions més curioses ha estat la del portaveu de VOX, en què venia a dir que una esquerra que fa 50 anys era il·legal, ara es permet criticar la monarquia. Jo només hauria preferit que aquest senyor hagués tirat una mica més enrere i s'hagués referit a una època històrica en què no hi havia monarquia, perquè Alfons XIII havia agafat el tren... i les dones van començar a votar (o a ser elegides), cosa que ara va bastant bé a una candidata pseudoandalusa de nom Macarena Olona.

Respecte de les explicacions (de l'emèrit); ves, no m'importen gaire. Ja li conec paraules buides i algun "lo siento". En algun cas ja he dit que qui realment ha de donar explicacions són les institucions de l'estat de dret, des de l'Administració Tributària a la Fiscalia, passant pels diversos governs, per permetre aquestes actuacions il·lícites la dimensió de les quals no podem ni imaginar.

Per contra, les persones que fem objecció fiscal ens sentim assetjades, maltractades i humiliades per l'administració tributària. Nosaltres, que anem a cara descoberta, que cada any enviem una carta a la ministra del ram per dir-li que hem ingressat una quantitat (normalment modesta, d'acord a unes rendes modestes) a un projecte de pau o desenvolupament perquè la nostra consciència no ens permet finançar ni l'exèrcit ni les guerres que en deriven, però que no ens hem quedat ni un cèntim del volum d'impostos que ens tocava pagar. Aleshores, l'Agència Tributària, comença les seves estratègies: des de fer veure que no ens entén i, quan al cap de quatre anys falta poc perquè prescriguin les seves accions, ens demana "allò" que diuen que hem deixat d'ingressar, i no s'oblida dels recàrrecs i, fins i tot, alguna amenaça de sanció. Altres vegades, és tanta l'eficiència d'Hisenda, que al cap de pocs mesos ja ens comencen a enviar "les paral·leles" perquè ens adonem que no sabem fer declaracions de renda. Quan ens diuen que l'objecció fiscal no està prevista a la LGT (Llei General Tributària) els responem que les lleis van canviant: divorci, avortament, matrimoni homosexual, suspensió del servei militar... també les tributàries, en què van anar apareixent caselles per marcar la creueta (a més de la de l'Església catòlica) i els recordem que les lleis tributàries SÍ que diuen clarament què és delictes fiscal, encara que, pel que es veu, hi ha noms importants que n'estan exempts.

El rei ha fet un *in crescendo*. Els primers dies li havia menjat la llengua el gat i només saludava. Diumenge hi va haver uns instants apoteòsics: la manera de riure (de riure-se'n) quan li van preguntar per les explicacions.

De dilluns, poca cosa, un grupet de hooligans amb banderes que, si haguessin estat banderes d'un altre color, no haurien pogut accedir tan a prop de la Sarsuela i un *dinar privat* bastant llarg (no hi ha cap imatge, per exemple, del rei Felip servint la sopa, com s'havia vist algun cop). La curiositat és que el dia acaba amb comunicat oficial de la Sarsuela en què, a més del dinar esperpèntic (no es diu qui va rentar els plats), es parla de possibles conseqüències de les trapelleries de JCI (fetes) i les que pot arribar a fer (perquè l'amenaça és que JCI torni cada dos per tres, o que acabi fixant la residència oficial, sempre privada, a Espanya, fet que potser fiscalment no és un encert) a més, de vegades, la senilitat porta a fer coses estranyes.

Potser algú hauria estat més còmode si a Sanxenxo l'emèrit hagués patit algun petit accident nàutic, hagués rebut una pilotada, perduda, dels juvenils de l'handbol o hagués tingut alguna indisposició (que podria ser fictícia, no real) i hagués hagut de córrer cap a la seva residència habitual oriental sense poder passar per Madrid... és que aquesta ostentosa privacitat incomoda

la Casa del Rei i en pot pagar els plats trencats. La portaveu del govern socialista també estava molt enfadada, però, quan es vota per investigar la corrupció borbònica, els vots socialistes són al mateix sac que els de la dreta.

Una última curiositat: el rei Felip, avui dimarts, ha anat també a terres gallegues... i no amb una escombra com feien les dones després del pas de FelipV.

Ara que ens diuen que el castellà ha de ser llengua important en l'aprenentatge (no cal dir que és quasi hegemònica en l'àmbit judicial, en la producció audiovisual...) voldria acabar amb un refrany: Genio y figura...

El temps s'ha tornat boig, i algú s'entesta a uns Jocs d'hivern.

Josep Manel Fondevila Tolo

[/despiece]

[despiece] **Avís**

Els continguts publicats a la secció del lector *Dis la teva!* no necessàriament s'adiuen a la línia editorial de **Pallars Digital**. Aquest mitjà no es fa responsable de les opinions que aquí s'hi expressen.

[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]